

**POHLED
DO
KALENDÁŘE**

**Pro slavíme svátek
sv. Jana Sarkandra 6. kv tna**

(20.12.1576 Sko ov
– 17.3.1620 Olomouc)

O svatém Janu Sarkandroví toho už bylo v našem farním časopise i jinde napsáno mnoho. V lo ském roce jsme si připomínali významné 400. výročí příchodu tohoto moravského sv tce, katolického kn ze a mu edníka do Uni ova, dnes mu v nujme alespo

malou pozornost, protože 6. kv tna slavíme svátek sv. Jana Sarkandra. Pro práv v tento den, o tom jsou následující ádky.

Jan Sarkander, patron zpov dního tajemství, který krátkou dobu p sobil i v Uni ov , má v církevním kalendá i své místo práv v m síci kv tnu.

Snahy o jeho kanonizaci za aly již brzy po jeho smrti, p i stém výró í jeho úmrtí stály k jeho poct již první oltá e v Olomouci, Brn i Vídni, ale následné vále né události i nastupující osvícenství tyto snahy zbrzdily.

K jeho blaho e ení došlo až 6. kv tna 1860 v ba-

zilice sv. Petra v ím . V této dob byl jeho svátek ještě stanoven na 17. b ezna, na den jeho smrti. Teprve pozd ji, p i úpravách církevního kalendá e po II. vatikánském koncilu došlo k p oložení jeho svátku v eských zemích na 6. kv tna, tedy na výró í jeho blaho e ení.

Nic na této úprav už nezmn il ani kanonizaci proces, který byl ukon en prohlášením Jana Sarkandra za svatého 21. kv tna 1995 papežem Janem Pavlem II. v Olomouci společ n se Zdislavou z Lemberka.

(ss)

**Z farní
knihovny**

Jean-Claude Michel: Kdo jsi Maria?

Kniha p ináší autor v pohled na podstatná témata Mariologie. Jeho pohled je neot elý a p ínosný. Vede nás od Neposkvrného po etí až k jejímu Nanebevzetí.

Hrst výrok o Pann Marii

*B h stvo il ráj pro lov ka poutníka - na po átku
ráj pro lov ka blaženého - nebe
ráj pro sebe - Maria...*

*Maria ani v nebi nebude mít klidu, dokud se i to
poslední její dít nedostane do nebe.*

*Chci, aby už kone n B h zvíť zil v mém život
a proto se zasv cuji P.Marii.
(Ludvík Maria Grignon)*

*Kdy budou lidské duše dýchat Marii tak
jako lidská t la dýchají vzduch?
Tehdy v ci zázra né p jzdou...
(Ludvík Maria Grignon)*

V m síci dubnu oslavila 87 let ob tavá paní
Alžb ta Kropá ová!

V kv tnu oslaví narozeniny:
paní **Daniela Pospíšilová** 75 let,
paní **Marie Albrechtová** 80 let
a pan **Mojmír Valouch** 88 let.

Všem naším milým jubilant m srde n
blahop ejme a vyprošujeme Boží požehnání
a pomoc, pevné zdraví, radost a pokoj!

Zveme Vás na

**DIECÉZNÍ
POUŤ
K SVATÉMU
JANU
SARKANDROVI,**

kteřá bude dne

8. 5. 2010

v olomoucké katedrále.

10.00 hodin - mše sv.

Slouží arcibiskup Mons. Jan Graubner a kněží diecéze

Jednom sí ník POKOJ VÁM! vydává ímskokatolická farnost v Uni ov . Neprodejné! Ur eno pro vnit ní pot ebu farnosti.

Redak ní rada: P. Josef Janek (jj), Ji í Hájek (jihá), Jitka Šenková (jíše), Dagmar Bradá ová (dabr), Jaroslav Koc rek (jako), Jitka Koc rková (jiko),

František Vomá ka (frvo), František Kova ík (frko), Klárka Hájková (klhá), So a Šlosarová (ss). Grafická úprava Jana Šumpíkova.

P ísp vky posílát do 20. dne v m síci psanou formou, na disket , elektronickou poštou. Nevyžádané p ísp vky se nevracejí.

ímskokatolická farnost, Kostelní nám stí 153, 783 91 Uni ov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz, www.farnostunicov.cz

POKOJ VÁM!

M SÍ NÍK UNI OVSKÉ FARNOSTI

Kv ten 2010

Ro ník 6

íslo 5

SLOVO ŽIVOTA NA KV TEN

„Kdo m miluje, toho bude milovat m j Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“ (Jan 14,21)

Láska má v Ježíšov e i na rozlou enou úst ední místo. Jde o lásku Otce k Synu a o naši lásku k Ježíši, která spo ívá v zachovávaní jeho p íkázání.

Ježíšova slova velmi pravd podobn p ípomn la jeho poslucha m Knihu moudrosti: „Láska pak znamená zachovávat její zákony“.

Smysl Slova, které p edkládáme, je tedy tento: kdo miluje Syna, toho miluje Otec a také Syn, jenž se mu dává poznat.

„Kdo m miluje, toho bude milovat m j Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

Ježíš se chce dát poznat, žádá však lásku.

Kdo tuto dynamiku, tento náboj lásky ve svém srdci postrádá, toho nelze považovat za k es ana. Hodiny, nejsou-li nataženy, nefungují, neukazují správný as a jako by ani hodinami nebyly. Stejn tak k es an, který se nesnaží stále milovat, si jméno k es an ani nezasluhuje.

To proto, že všechna Ježíšova p íkázání jsou shrnuta v jednom jediném: v lásce k Bohu a k bližnímu, v n mž vidíme a milujeme Ježíše.

Láska není pouhým citem. Musí se konkrétn projevovat v život , ve služb brat ím, v své ad k t m, s nimiž jsme v b žném kontaktu. Je t eba za ít od malých v cí, od t ch nejpod adn jších služeb.

Charles de Foucauld íká: „Milujeme-li druhého, pak jsme v n m velmi reáln p ítomni, jsme v n m díky lásce, nežijeme

jíž v sob , jsme od sebe sama oprošt ni, žijeme 'mimo sebe'.“

Práv skrze takovou lásku do nás proniká Ježíšovo sv tlo, jak to on sám p íslíbil: „Kdo m miluje (...) dám se mu poznat.“

To pak vede k ještě v tší lásce a hlubšímu vztahu k bližním.

Toto sv tlo, toto láskyplné poznání Boha je pe etí a stvrzením skute né lásky. M žeme to zakoušet mnoha zp soby. V každém z nás totiž toto sv tlo získává jinou barvu,

jiný odstín. Má však společ né znaky: dává nám sv tlo, abychom poznávali Boží v íli, p ináší pokoj, vyrovnanost a stále nové chápání Božího slova. Je h ejivým sv tlem, které nás povzbuzuje, abychom krá eli životem stále jist ji a rozhodn ji. Když nás na naší životní pouti zneklidní stíny, když nás do slova zablokuje temnota, tato slova evangelia nám p ípomnou, že sv tlo se rozsv cí láskou - a posta í i malý konkrétní skutek lásky (modlitba, úsm v, h ejivé slovo), který zažehne sv tlo, jež nám umožní pokračovat v naší cest .

Když jedeme v noci na kole a zastavíme, ocitneme se ve tm . Rozjedeme-li se, rozto íme dynamo, obnovíme zdroj sv tla a op t uvidíme na cestu.

Tak je tomu i v život . Aby se v nás op t zapálila víra a nad je, sta í znovu milovat pravou láskou, která dává, aniž by cokoliv o e kávala.

Chiara Lubichová

*Nechme se vést Marií.
Pak nás naše pády nikdy
neznechtí.
Posta í jediný krok lásky
a každý pád se m že stát
odrazovým m stkem.
(Maxmilián Kolbe)*

*Podstatou áblova podvodu je p esv d ít
lov ka, že B h není láska a že jediný zp sob,
jak se m že lov k realizovat je vylou it Boha ze
svého života a z d jin lidstva.
Maria ábla p emohla - ne polemikou
a diskusemi, ale beze slov -
p ívedla Boha na sv t.*

Ne mén , ale více katolické sexuální morálky

Mons. Andreas Laun, sv tící biskup, Salcburk, Rakousko

Katolická církev stojí, alespo v Evropě a v USA, jako v šoku tváří v tvář takřka denním hlášením o zneužívání dětí kněží a jinými pracovníky církve. S tím je spojeno tvrzení, že až na malé výjimky to chce církev jen „ututlat“.

Je zklamáním, co se stalo, a už šlo o zneužití nebo o snahu „to ututlat“. Papež Benedikt XVI. se sám kvůli obzvlášť otěsnému pádu Irsku setkal s tamními biskupy. A sotva někdo v il, že církev bude n jak hájit to, co je neobhájitelné. To nem že a také nesmí být, jenže hlubší analýza problému je n co jiného.

V tomto smyslu tedy: Nemálo t ch, kteří církev kvůli zneužívání praný ují, jsou pokrytci. Využívají toho, aby církev obvinili, o obtech není v bec e, konkrétn o tom, jak jim úinn pomoci a jak by měla fungovat dobrá prevence. Nápadné také je, že se mluví prakticky pouze o katolických pachatelích a v bec ne o t ch, kteří pocházejí z jiných náboženských komunit a o t ch, kteří se rekrutují ze všech jiných vrstev společnosti.

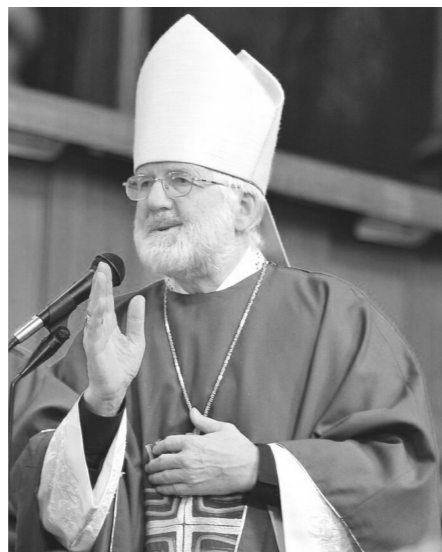
Postupuje se tak, jako by se nev d lo, že sexuální zneužívání existovalo ve všech dobách d jin k ížem krádem všemi vrstvami společností a existuje i dnes. Proto je na míst otázka: Pro jsou zajímaví jenom katolíci pachatelé? Co s t m i jinými a p edevším: Co s ob m i t ch jiných než katolických pachatel? Ty si zaslouží menší nebo v bec žádný soucit?

P ed lety odhalila policie t i pachatele, kteří rozšířovali na internetu d tskou pornografii: jeden byl kn z, druhý soudce, t etí ú edník n jaké instituce. V novinách psali jenom o kn zi. Pro asi? Jen výjime n se objevují zprávy jako nap . tato: V USA jeden d tský léka zneužil více než 100 d tí a nahrál to na video.

P edevším je t eba napadnout „strategii“, z níž je z ejmé, že jistí lidé jsou zainteresováni nikoli na odstran ní tohoto zlo inu, ale na pošpin ní církve. Tím nechávají ob t i na holi kách. V jednom prominentním rakouském asopise stálo v t chto dnech na první stran : „Zamyslete se kone n už jednou nad svojí sexuální morálkou!“ Celé to zneužívání je podle autora výzvou katolické církvi: Jejím „obrovským“ problémem je prý „přítla ování pudu“. A jaké by m lo být ešení? Uvoln ní všech pudů? „Kdyby sexuální revoluce zasáhla také církev, nebylo by v ní snad tolik sexuálních narušených jedinc , kteří zneužívají d v ivé d tí a tak ventilují sv j potla ený pud.“ Dále je autor „ot esen,

s jakou tvrdostí se mužové v ím brání názoru, že sexualita pat í do konceptu stvo ení, a proto je pozitivní“. Nad utrpením, které tím vzniká, by m l prý Vatikán podle autora kone n vážn uvažovat.

Ví autor skute n tak málo o nauce církve, nedal si námahu aspo trochu ji poznat? A tolik vábívá „sexuální revoluce“ - jak vypadá její „morálka“? V tak zvaném „sexuálním kufru“, který je dnes p edkládán v rakouských školách mládeži v hodinách „sexuální výchovy“, jsou obsaženy t i základní „normy sexuální morálky“: Nepo íť žádné necht né dít ; nedostat žádnou sexuáln p enosnou nemoc; nespáchat žádný trestný sexuální in. To je všechno, jinak je vše v pořádku, to znamená dovolené, a dokonce i doporu ované - snad jako „pudový ventil“ k uspokojení „p irozených pudů“. O tom, jak je zvládnout, se nesmí v bec mluvit. Vysta í pouze motivace strachu:

necht né dít , nemoc, trest? Je toto základ n jaké obdivuhodné morálky jako plodu sexuální revoluce? Jak neú inná je morálka motivovaná ist strachem, by m lo být dostate n známo.

Bylo by t eba rozlišit ovládnání pudů a jejich potla ení. To není jedno a totéž. Otázka zní: Co by m la církev ve smyslu sexuální revoluce „zm nit“? Svě Ne k sexuálnímu životu s r znými partnery, své Ne k pornografii? A dále: Mohla by církev svou morálku „zm nit“, kdyby se nad ní podle citovaného autora „nov zamyslela“? V í snad vážn n kdo, že by tím na sv t ubylo sexuálního zneužívání?

Aby bylo jasno: Církev u í Boží p íkázání, nemá proto žádnou kompetenci je m nit, protože to jsou Boží p íkázání, ne její. A jestliže se n kdo domnívá, že tato p íkázání Boží, vložena každému lov -

ku do srdce, jsou od Církve falešně interpretována, tak by musel doložit, že církevní nauku opravdu zná, všechno ostatní není seriózní.

Proto má pravdu augsburský biskup Mixa, když íká, že tato od sexuální revoluce p esexualizovaná společnost zlo sexuálního zneužívání nejenom nepotlačuje, nýbrž naopak ještě posiluje a rozmnožuje, a to i v církvi, kam pronikl tento duch a infikoval též k es any.

Co pot ebujeme, není mén katolické sexuální morálky, ale naopak více: Na jedné stran ve form jejího lepšího zprostedkování, na druhé stran ve snaze pomoci lidem, kteří v d tech vidí sexuální objekt, ovládnout své pudy, jejich zvrácený sklon v as rozpoznat a držet je zpovzdálí od povolání, která nabízejí „p íležitost“: Chránit p ed nimi d tí a také je p ed sebou samými.

Napadání nauky církve kvůli pádu d m zneužívání se podobá požadavku zrušit hasičský sbor proto, pon vadž jeden z jeho len založil požár nebo proto, že hasiči na hlášení o požáru nereagovali. Ne, co my pot ebujeme, to je hluboká analýza problému, p i níž je t eba se ptát po p í inách, po nebezpečných skupinách pachatel , po nebezpečných ideologiích, po možnostech prevence, po pomoci ob tem a také jak s pachateli naložit.

Jednostranný útok na církev žádné mu dít tí nepom že, nota bene když katolická církev jako snad žádná jiná instituce nebo náboženství se k tomuto problému staví elem: s hlubokým studem nad tím, co n kte í její lenové spáchali nebo kryli, ale také s rozhodnou v lí postarat se o lepší budoucnost. Kdo mluví jen o katolících a odvádí pozornost pouze k nim, ten odvádí pozornost od mnoha jiných hanebných skutk a jejich pachatel v adách nekatolíků a ateist , napomáhá jejich tutlání a krytí.

Nutno sáhnout ke strategii „Zastavte zlod je!“: Nikdo, žádné náboženství, žádný stát, a žádná jiná lidská za ízení nejsou schopna zabránit, aby se nevyškytovali v populaci lidé s pedofilními sklony a také ne, aby si své pudy neukájeli na d tech. Cílem všech lidí jasného v domí a dobré v le musí ale být, aby toto zlo, jakož i všechny ostatní h íchy a zlo iny, byly výrazn umenšeny prevencí, hrozbou trestu a pravdivou morální naukou. To je sice mén , než by si mnozí p áli, ale též jedině v rámci možnosti a také jedině, co je naší povinností v í Bohu a našemu sv domí.

P evzato z asopisu Sv tlo 15/2010 (www.kath.net 28. 2. 2010, p eložil -rm-)

Papež Jan Pavel II. - muž bolesti a lásky

Papež Jan Pavel II. by letos oslavil významné životní jubileum 90 let. Alespo n kolika ádky si p ípomene tuto výjime nou osobnost.

Jan Pavel II., obanským jménem Karol Józef Wojtyła, se narodil 18. kv tna 1920 v malém m st Wadowice, nacházejícím se asi 50 kilometr od Krakova. Byl druhým ze dvou synů Karola Wojtyły (1879 - 1941) a Emilie, rozené Kaczorowské (1884 - 1929). Už od útlého v ku se musel vyrovnávat se ztrátami svých nejbližších. Když mu bylo

dev t let, zem ela maminka na zán t srdce a ledvin. Starší bratr Edmund (1906 - 1932) byl léka . V nemocnici se od pacient nakazil spálou a této nemoci také podlehl. Sest í ku Olgu ani nezažil, zem ela krátce po narození v roce 1914.

Rodina Wojtył žila velmi skromn . Jediným stálým zdrojem obživy byla mzda otce, který pracoval jako ú edník na Okresním dopl ovacím velitelství a p ed vznikem Polska byl d stojníkem rakousko - uherské armády. Matka pracovala p íležitostn jako švadlena. Karol i v bratr Edmund studoval po ukon ení wadowického gymnázia medicínu v Krakov .

V d tství Karolovi íkali zdrobn lou formou Lolek. Byl to chlapec velmi talentovaný a sportovn nadaný. Pravideln hrál fotbal, v zim lyžoval. asto se vydával na vlastiv dné výlety do okolí Wadowic, kde ho asto doprovázel

Maria - Matka

P ed n kolika lety promítala naše kina film: „Takový zkažený chlapec.“ Dva chlapci páchali r zné v tší nebo menší trestné iny, delikty, až se nakonec oba dostali k soudu. Ten jeden m l s sebou rodi e a advokáta. Advokát mu radil, aby všechno zap el, aby se vymlouvat, lhal a svád l to na kamaráda. Tento chlapec byl osvobozen.

Ten druhý p íšel sám. Rodi e nem l. Up inn na sebe všechno ekl. A pak musel jít na p evýchovu do domova. Chlapec tam byl neš astný. Jednou kdesi ukradl pistolí a utekl. Policie ho hledala. Našli ho a vyzvali, aby se vzdal. On jim hodil revolver pod nohy, zvedl ruce a zvolal: „Maminko!“ Scházela mu matka...

Každý pot ebuje matku - i Boží Syn ji dostal. Matka má velký význam v život lov ka: nejenom že se stará o své d tí a vychovává je, ale vidí svým d tem do srdce, zná je lépe než kdokliv jiný, matka má pochopení pro lidské slabosti, dokáže mít soucit se svými i nehodnými d tmi, dokáže za n prosit....

Ale má také radost z úsp ch a práce svých d tí. Jeden z nejd ležit jších úkol k esanské matky je vést d tí k Bohu. Jak íká jedna moudrost: je mnoho pramen št stí pro lov ka, ale jedním z nejsiln jších je - mít hodnou maminku.

I nám k es an m byla v naší ví e dána Matka. Máme Matku - Marii. Jestliže si B h p ál, aby se jeho Syn narodil skrze Marii, tak to jist není pro spln ní pouhé biologické funkce. Pokud je Ma-

ria cestou, kterou k nám p íšel B h, pak je logické, že ji považujeme i za cestu, po níž lze dojít k Bohu.

Jan Pavel II. ekl o Pann Marii, že je mate skou prostednicí. Maria jako Matka církve, se stará o své d tí p ímluvou. Svou ženskostí zm k uje Boží „p ísnost“, p ímlouvá se za lidi.

A v bec, co m žeme vy íst z evangelia o Mariin poslání po boku svého Syna, když žil zde na zemi, platí v daleko vyšší mí e i nyní, kdy je Maria v nebi... je vychovatelkou, ochránkyní, duchovní matkou, rádkyní,... Ona je duchovní nadp irozenou Matkou celé církve. Na Ježíšovu výzvu: „Hle, tv j syn,...“ p íjala všechny u edníky a celou církev za své d tí. Tím nastává její nová úloha ve společnství Božího lidu - v církvi. (jj)

Kde je pohled na Marii zast en, tam i pastýř i ztrácí odvahu a orientaci. S d v rou se vydejme na cestu. Ona je Matka a matky se p ece nemusíme bát.

P íběh z konce války

Jeden známý z vlaku mí lí il, jak se za války seznámil se svou ženou. Byl tehdy již zasnouben s jinou ženou, ale osud tomu cht l a jejich cesty se navždy rozešly.

Jel na kole za svou dívkou a na krk si zapnul etížek s k ížkem. Vtom zaly houkat sirény, které ho a lidi z nejbližšího okolí zahnalý do krytu. Všimli si, že úzkost, kterou prožívá, s ním sdílí i jiní lidé. Jedna dívka otev ela kabelku, vytáhla Bibli a za ala íst: „Hospodin je m j pastýř...“. Byl to žalm 23. Všem p ítomným v krytu se ulevilo od nap tí, které práv prožívali.

Když vyšli po náletu ven, potkali muže s poran nou hlavou a nedaleko od nich vynášeli sta enku, která z stala naho e v dom . Jako zázrakem z stala naživu. Vedlejší d m byl po zásahu bomby v rozvalinách. Neš astnou náhodou v tomto dom bydlela jeho snoubenka. Známý, zcela zdrcen, odešel odklízet trosky domu. Našla se i jeho milá, le její bezduchý obli ej již nejevil známky života.

Sv j p ív sek s etížkem na krku p edal známé z krytu. Ta jej ut šovala a nabádala ke state nosti. Byla to ona dívka, která etla z Bible. ekla mu také, že lítost je strašlivá ztráta energie, a ten, kdo chce být spisovatelem (a to známý cht l), se nem že lítostí oddávat. Ohlížet se zpátky je pro um ní zhoubné. lov k se tím ochuzuje a um ní nesnáší a nesnese chudobu.

P ípomn la mu také, že v každé situaci je s námi B h. Dana Lukasová